

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 11CoCsp/4/2023
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2222201285
Dátum vydania rozhodnutia: 23. 01. 2024
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Lucia Mizerová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2024:2222201285.1

Uznesenie

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: Mgr. Lucia Mizerová a sudcov: JUDr. Erika Tischlerová a JUDr. Peter Duman, v právnej veci žalobcu: EOS KSI Slovensko, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 35 724 803, zastúpeného splnomocnencom: Remedium Legal, s.r.o., so sídlom Prievozská 2, Bratislava – mestská časť Ružinov, IČO: 53 255 739, proti žalovanému: A. B., nar. XX.X.XXXX, adresa XXX XX C. XX, o zaplatenie 1.035,05 eura s príslušenstvom, na odvolanie žalobcu proti platobnému rozkazu Okresného súdu Dunajská Streda č. k. 7Csp/23/2022 - 113 zo dňa 12.10.2022 – voči výroku II. v časti výšky trov konania, takto

rozhodol:

I. Odvolací súd odvolanie žalobcu **o d m i e t a** .

II. Žalovanému nárok na náhradu trov odvolacieho konania **n e p r i z n á v a** .

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým platobným rozkazom súd prvej inštancie výrokom I. uložil žalovanému povinnosť do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu zaplatiť žalobcovi sumu 1.035,05 eura s úrokom z omeškania vo výške 5 % ročne zo sumy 932,42 eura od 15.12.2020 do zaplatenia, alebo v tej istej lehote podať odpor s odôvodnením vo veci samej. Výrokom II. rozhodol, že žalovaný je povinný nahradiť žalobcovi do 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu trovy konania titulom zaplateného súdneho poplatku vo výške 31 eur a titulom trov právneho zastúpenia vo výške 175,30 eura prostredníctvom jeho právneho zástupcu.

2. Platobný rozkaz bol vydaný v skrátenom konaní podľa § 265 zák. č. 160/2015 Z. z. Civilného sporového poriadku (ďalej len „CSP“), s poučením o možnosti podať odpor s vecným odôvodnením do 15 dní od doručenia platobného rozkazu a možnosti podať odvolanie proti výroku o náhrade trov konania v lehote 15 dní odo dňa doručenia platobného rozkazu.

3. Proti tomuto platobnému rozkazu podal voči výroku trovách konania - v časti rozhodnutia o výške trov konania odvolanie žalobca, pričom dôvodil, že súd vec nesprávne právne posúdil a navrhol, aby odvolací súd platobný rozkaz v napadnutom rozsahu zmenil tak, že zaviazá žalovaného okrem iného aj na úhradu predžalobnej výzvy vo výške 97,60 eura s DPH spolu s režijným paušálom vo výške 13,96 eura s DPH, resp. aby v tejto časti súd platobný rozkaz zrušil a vrátil vec súdu prvej inštancie v napadnutej časti na ďalšie konanie.

4. Žalobca dôvodil, že mu súd nepriznal náhradu trov právneho zastúpenia, na ktorú má v zmysle CSP spolu s Vyhláškou o odmenách a náhradách právo. Uviedol, že Pokus o zmier, ktorý zaslal pred podaním žaloby žalovanému spĺňa všetky podmienky kvalifikovanej predžalobnej výzvy. Dňa 15.6.2019 nadobudla účinnosť novela vyhlášky MS SR č. 655/2004 Z. z. o odmenách a náhradách advokátov za poskytovanie právnych služieb v znení neskorších predpisov. V zmysle ust. § 13a ods. 1 písm. d) novelizovaného znenia Vyhlášky sa za samostatný úkon právnej služby považuje aj vypracovanie

predžalobnej výzvy. Cieľom novely v zmysle dôvodovej správy k Vyhláške bolo zabezpečiť, aby advokátom bolo umožnené vyúčtovať si ako úkon právnej služby v občianskom konaní aj predžalobnú výzvu. Nie je potom možné nepriznať náhradu odmeny advokáta za predžalobnú výzvu ako úkon právnej služby s jednoduchým odkazom na ust. § 251 CSP, nakoľko predmetné ustanovenie zákona neupravuje spornú problematiku na rozdiel od Vyhlášky. Ak by sa prijala premisa, že procesným okamihom, od ktorého možno hovoriť o trovách konania je začatie súdneho konania, pričom dovtedy nejde o trovy konania, nebolo by potom možné hovoriť o trovách konania v zmysle ust. § 251 CSP ani pri takých úkonoch právnej služby, akými sú prevzatie a príprava zastúpenia, či podanie samotnej žaloby, nakoľko tieto úkony sú vždy vykonané pred začatím súdneho konania. Úkon právnej služby akým je predžalobná výzva takisto nemožno kategorizovať ako náklad spojený s uplatnením pohľadávky v zmysle § 121 Občianskeho zákonníka, nakoľko tento úkon je potrebné subsumovať pod trovy právneho zastúpenia poskytované pri prevzatí zastúpenia advokátom, ba dokonca priamo súvisí so samotným konaním na súde v prípade, že subjekt, ktorému je takáto predžalobná výzva adresovaná, ostane pasívny. Novela Vyhlášky odstránila pochybnosť o tom, či možno predžalobnú výzvu považovať za trovy právneho zastúpenia, teda nie za príslušenstvo pohľadávky, preto nie je možné, aby si žalobca v zmysle výzvy súdu uplatnil spornú odmenu advokáta za predžalobnú výzvu v rámci nákladov spojených s uplatnením pohľadávky. V predmetnej veci mal pritom žalobca plný úspech, preto mu vznikol nárok na plnú náhradu trov konania voči žalovanému. Žalobca tiež poukázal na uznesenie Krajského súdu v Trenčíne sp. zn. 8Cob/74/2021 z 27.10.2021 a sp. zn. 17Co/28/2021 z 29.4.2021, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 17CoCsp/21/2021 z 28.7.2021, uznesenie Krajského súdu v Žiline sp. zn. 11Co/51/2022 z 30.6.2022, uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn. 16CoCsp/9/2022 z 27.7.2022, uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24CoCsp/41/2022 z 11.10.2022 a uznesenie Krajského súdu v Trnave sp. zn. 24Co/33/2021 z 26.1.2022.

5. Žalobca tiež namietal, že bolo porušené jeho právo na riadne odôvodnenie súdneho rozhodnutia, keďže pre nedostatok odôvodnenia nie je možné zistiť, prečo súd takýto úkon nepriznal. V prípade však, ak sa súd nestotožní s argumentáciou žalobcu a kvalifikuje predžalobnú výzvu ako náklady spojené s uplatnením pohľadávky, mohol by súd podanou žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 87,65 eura s DPH, pozostávajúcej z jedného úkonu právnej služby (predžalobná výzva) a jedného režijného paušálu k úkonu právnej služby, posúdiť ako nárok na zaplatenie príslušenstva pohľadávky podľa § 121 ods. 3 Občianskeho zákonníka, bez ohľadu na to, že žalobca takto uplatnený nárok špecifikoval v žalobe ako nárok na náhradu trov konania, v súlade so zásadou iura novit curia.

6. Žalovaný sa k odvolaniu žalobcu písomne nevyjadril.

7. Podľa § 265 ods. 1 veta posledná, výrok o trovách sa na účely konania o platobnom rozkaze považuje za uznesenie.

8. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 CSP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), vzhľadom na povahu napadnutého rozhodnutia, zaoberal sa najskôr skúmaním existencie formálnych podmienok pre podanie odvolania žalobcu proti výroku o výške trov konania, a to predovšetkým jeho prípustnosťou, pričom dospel k záveru, že odvolanie žalovaného proti výroku II. platobného rozkazu v časti výšky trov konania je potrebné ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP odmietnuť.

9. Podľa § 355 ods. 2 CSP, proti uzneseniu súdu prvej inštancie je prípustné odvolanie, ak to zákon pripúšťa.

10. Podľa § 357 písm. m) CSP, odvolanie je prípustné proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania.

11. Pretože žalovaný odpor voči platobnému rozkazu nepodal, nadobudol výrok I. platobného rozkazu právoplatnosť. Predmetom odvolacieho konania bol teda len výrok II. odvolaním žalobcu napadnutého platobného rozkazu, a to len v časti výšky trov konania.

12. Platobný rozkaz je rozhodnutie vo veci samej, ktoré je vydané v skrátrenom konaní, ktorého skutkovým základom sú len skutočnosti tvrdené žalobcom a preukázané ním predloženými listinnými dôkazmi. Platobný rozkaz neobsahuje odôvodnenie. Pre tento typ rozhodnutia je charakteristické

súčasné rozhodovanie o predmete konania, ako aj o trovách konania. Rozhodovanie o trovách konania pritom zahŕňa rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania ako aj rozhodnutie o výške náhrady trov konania.

13. V predmetnom spore bol platobný rozkaz vydaný sudcom, ktorý rozhodol nielen o nároku na náhradu trov konania, ale aj o výške náhrady trov konania. Podľa § 357 písm. m) CSP je však odvolanie prípustné iba proti uzneseniu súdu prvej inštancie o nároku na náhradu trov konania. Z tohto ust. nevyplýva možnosť podať odvolanie proti uzneseniu súdu prvej inštancie o výške náhrady trov konania. Dôsledkom absencie právomoci odvolacieho súdu rozhodovať o odvolaní proti uzneseniu súdu prvej inštancie, ktorým rozhodol o výške náhrady trov konania, je neprípustnosť odvolania.

14. V danom prípade sa žalobca odvolal proti výroku o trovách konania len čo do rozhodnutia o výške trov konania (rozhodnutie o nároku nerozporoval), preto jeho odvolanie smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je prípustné. Prípustnosť odvolania nezakladá ani nesprávnosť poučenia súdom prvej inštancie o opravnom prostriedku v platobnom rozkaze, ktoré obsahovalo, že proti výroku o náhrade trov konania je odvolanie prípustné.

15. Rovnaké závery sú konštatované aj v uznesení Najvyššieho súdu SR sp. zn. 2Obdo/108/2021 zo dňa 27.1.2022 a v uznesení Ústavného súdu SR sp. zn. I. ÚS 559/2022 zo dňa 19.10.2022.

16. Z vyššie uvedených dôvodov, odvolací súd podané odvolanie žalobcu proti rozhodnutiu o výške trov konania ako neprípustné podľa § 386 písm. c) CSP odmietol.

17. Keďže následok analogický zastaveniu konania (odmietnutie odvolania) procesne zaviniť žalobca, vznikol žalovanému v zmysle § 256 ods. 1 CSP nárok na náhradu trov odvolacieho konania (v zmysle § 256 ods. 1 CSP v spojení s ust. § 396 ods. 1 CSP), o ktorom v zmysle § 262 ods. 1 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP musí aj bez návrhu rozhodnúť odvolací súd, keďže týmto rozhodnutím sa predmetné konanie končí.

18. Z obsahu spisu však vyplýva, že v danom prípade v odvolacom konaní úspešný žalovaný bol v odvolacom konaní pasívny, nevykonal žiaden procesný úkon, náhradu trov konania si neuplatnil, ani nevyčísľil a podľa obsahu spisu mu ani žiadne trovy v odvolacom konaní nevznikli.

19. Civilný sporový poriadok výslovne nerieši situáciu ak strana, ktorá na základe procesných ustanovení má nárok na náhradu trov konania, o náhradu trov zjavne neprejavila záujem, naviac podľa obsahu spisu mu v odvolacom konaní ani žiadne nevznikli. Na daný prípad nie sú k dispozícii ani analogicky použiteľné ustanovenia Civilného sporového poriadku alebo iného zákona (analogia legis alebo iuris).

20. Odvolací súd preto s použitím Základných princípov čl. 4 ods. 2 CSP aplikoval na rozhodnutie o nároku na náhradu trov konania princíp racionálneho zákonodarcu a o náhrade trov konania žalovaného rozhodol podľa fiktívnej normy, ktorú by zvolil, ak by bol sám zákonodarcou. Vychádzal pritom z pomyselnej normy, že ak si strana náhradu trov konania neuplatní, ani jej podľa obsahu spisu v konaní žiadne nevznikli, je v súlade s čl. 17 základných princípov CSP zakotvujúcim procesnú ekonómiu rozhodnúť priamo tak, že sa jej nárok na náhradu trov odvolacieho konania nepriznáva. Rozhodovanie postupom najskôr podľa § 262 CSP v spojení s § 396 ods. 1 CSP o priznaní nároku strane na náhradu trov konania a následne súdom prvej inštancie o výške náhrady trov konania, za situácie, keď oprávnenej strane žiadne trovy v konaní nevznikli, by bolo zjavne nielen nerozumné, ale i v rozpore so zásadou hospodárnosti civilného súdneho sporu.

21. Odvolací súd s poukazom na uvedenú argumentáciu potom rozhodol tak, že žalovanému nárok na náhradu trov tohto odvolacieho konania nepriznal.

22. Senát krajského súdu toto rozhodnutie prijal pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).
Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe odvolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi odvolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,
- c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).